

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
צ"א 2א	עצ"א	עירבו צא אפילו עירבו יוצא מוגג לגג	במשנה: ר"ש אומר - אחד גגין... אמר רב: הלכה כר"ש, והוא שלא עירבו, אבל עירבו לא, דגזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר. ושמואל אמר: בין עירבו בין לא עירבו. הלכה: מותר לטלטל מחצר לחצר, אע"פ שעירבו, ולא חוששים שיוציא מביתו לחצר אחרת.
צ"ב 3א	עצ"ב	עצים בגדולה עצי גפן	משנה: חצר גדולה שנפרצה לקטנה - גדולה מותרת וקטנה אסורה, מפני שהיא כפתחה של גדולה. כיצד? גפנים בגדולה - אסור לזרוע בקטנה, גפנים בקטנה - מותר לזרוע בגדולה. הלכה: כמו בגפן כן בחצר, גדולה מותרת וקטנה אסורה בטלטול, מהבתים לתוכה.
צ"ג 1ב	עצ"ג	עשרה צרף גידוד יחד הם עשרה	דרש מרימר: גידוד חמישה ומחיצה חמישה מצטרפין. והלכתא - מצטרפין. הלכה: גידוד חמישה, כלומר, שקרקע חצירו גבוה חמישה טפחים, ועליו מחיצה חמישה - מצטרפין לעשרה.
צ"ד 2א	עצ"ד	עקרו צד כותל הפונה לרה"ר	משנה: חצר שנפרצה לרה"ר, המכניס מתוכה לרה"ר חייב - דברי ר"א, וחכ"א - פטור, מפני שהיא כרמלית. הלכה: כותל של חצר שנפל בצד רה"ר - אסור לטלטל בחצר, אך דינה ככרמלית ולא כרה"ר, לכן המכניס מתוכה לבית - פטור.
צ"ה 3א	עצ"ה	עצה הגונה להצלת התפילין	משנה: המוצא תפילין - מכניסן זוג זוג, רבן גמליאל אומר - שנים שנים. מוצאן צבתיים (ערימות קשורות) או כריכות - מחשיך עליהן ומביאן. הלכה: המוצא תפילין בשבת המונחים בבזיון, לובשן זוג זוג ומכניסן בדרך לבוש.
צ"ו 3א	עצ"ו	על ציצית ותפילין	תניא: מיכל בת שאול היתה מנחת תפילין ולא מיחו חכמים בידה. אמר ר"א: המוצא תכלת בשוק: מוצא לשונות או חוטים מופסקים - פסולים לציצית. מוצא חוטים שזורים - כשרים. הלכה: נהגו שאשה לא תניח תפילין כמוצא בפסיקתא. מוצא תכלת שזור - כשר.
צ"ז 3א	עצ"ז	עצת זוגות להכניס תפילין	מאי צבתיים ומאי כריכות? אמר רב: הן הן צבתיים הן הן כריכות, צבתיים - זווי זווי, כריכות - דכריכין טובא. כל שאילו מכניסן זוג זוג וכלות קודם שקיעה מכניס, ואם לאו מחשיך עליהן. הלכה: אם הערימה גדולה ולא יספיק - לא יגע בהן עד מוצ"ש.
צ"ח 2ב	עצ"ח	עץ חלון היינו דף החלון	משנה: זיז שלפני החלון - נותנין עליו ונוטלין ממנו בשבת. האי זיז דמפיק להיכא? לרה"ר, ומאי נותנין עליו דקתנו - כלים הנשברים. הלכה: עץ הבולט מהכותל למעלה מעשרה ויש בו ד' על ד' - מותר להשתמש בו בכלים נשברים, שאם יפלו לא יכניסם לביתו.
צ"ט 3א	עצ"ט	עוברי צינור טלטל ולא של מזחילה	משנה: קולט אדם מן המזחילה למטה מי"ט, ומן הצינור מכל מקום שותה. תנא: אם יש בצינור ד' על ד' - אסור, מפני שהוא כמוציא מרשות לרשות. הלכה: צינור שהוא רחוק מהגג ג' טפחים - מותר לשתות ממנו מים. אבל במזחילה אסור, מפני שהוא צמוד לגג, אא"כ קולט למעלה מי"ט.
ק' 2א	ע"ק	על קרקע בתוך ג' - מותר	במשנה: אילן ששורשיו גבוהים מהארץ ג' טפחים - לא ישב עליהן. ת"ר: לפי שאין עולין באילן. הלכה: אסור להשתמש בשרשי האילן הגבוהים יותר מג' טפחים מעל הקרקע. ואם הם נמוכים מג' טפחים הוי קרקע - ומותר להשתמש.